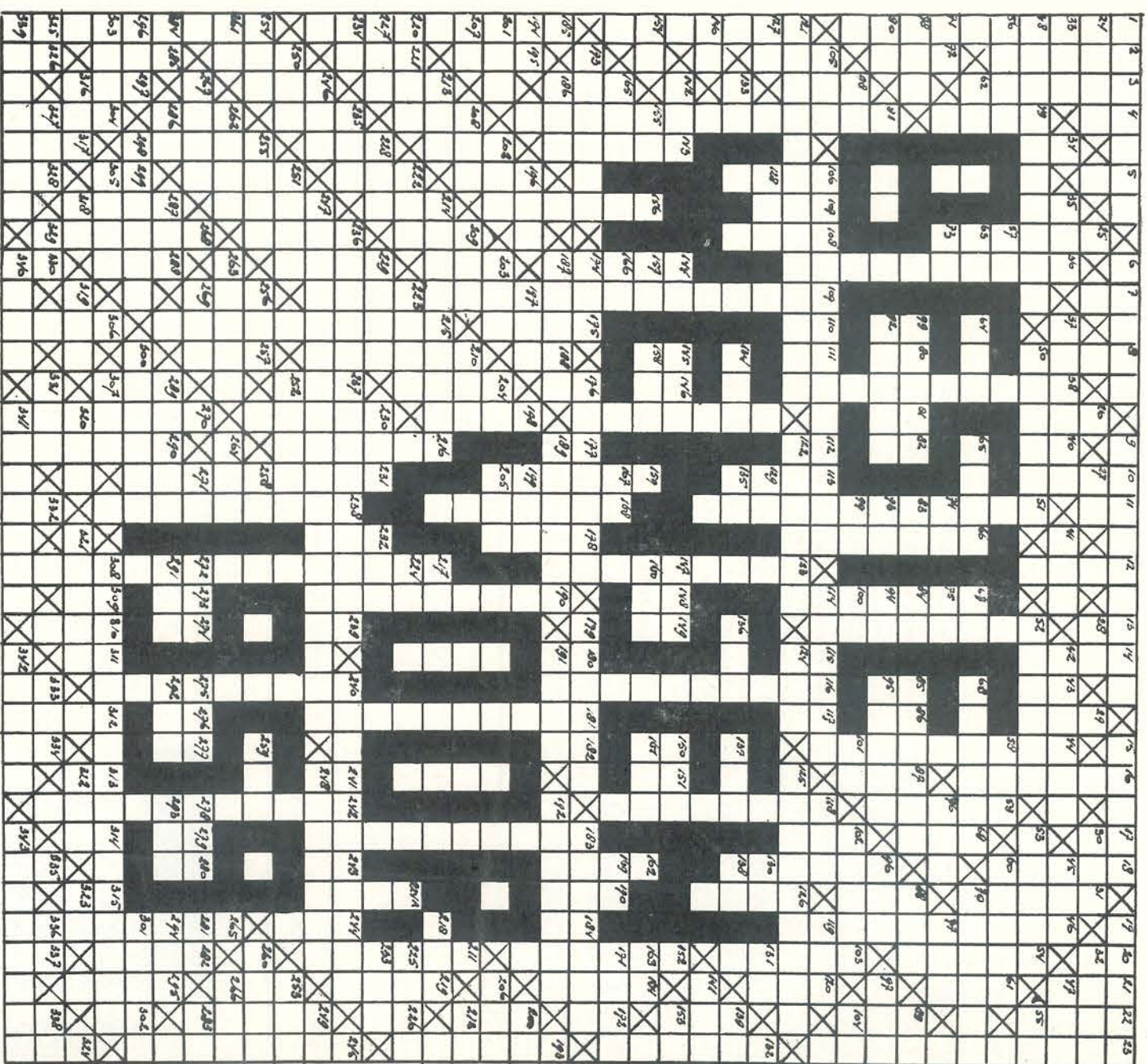

Voor deze grote puzzel stellen wij de volgende prijzen beschikbaar:

- één prijs van f 20,—
- één prijs van f 15,—
- twee prijzen van f 10,—
- vijf prijzen van f 5,—.

Degenen, die nog een prijs in de ladderpuzzelserie willen behalen, kunnen met een goede oplossing 5 punten verdienen. Zij doen er goed aan op de envelop te vernoemen *ladderpuzzel 1*.

Dingt u mee naar een prijs door lozing uit de goede oplossingen, dan vermeldt u op de envelop *puzzel 1*.

Wilt u alleen uw oplossing inzenden op de afdruk van de puzzel in het VDH-tje? Oplossingen moeten voor woensdag 21 januari 1959 in het bezit zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Prijswinnaars

De prijswinnaars van deze week zijn de heren F. J. Steetsel, afd. Plaatbewerking en D. Mulviyk, afd. Elektr. Apparaten. Met inbegrip van puzzel 135 behaalden zij resp. 98 en 94 punten. Beiden kunnen hun prijs afhalen bij mej. Hartsuiker.

KERSTPUZZEL

Het blijkt dat in de puzzel, die wij in het VDH-tje van 24 december 1958 publiceerden, een vraag staat, die bij nader inzien bijna niet op te lossen is.

Wij hebben daarom besloten, dat het antwoord op 2 horizontaal: plaats in Belgische Kongo niet zal worden meegerekend bij het beoordelen van de oplossing.

Komt u er niet uit, dan nemen wij genoegen met alleen die letters die uit andere vragen resulteren.

In verband hiermee is de termijn van inzending verlengd tot 17 januari a.s.

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr. 581
10 januari 1959

DE INHOUD VAN UW LOONZAKJE

SPECIALAAL VOOR UUR- EN WEEKLONERS

Wat gaat er gebeuren met de inhoud van mijn loonzakje? Wordt die groter of kleiner?

Het antwoord hierop kunnen wij u niet zo een-twee-drie geven, maar wij zullen u vertellen wat er aan de hand is.

Met ingang van het jaar 1959 zijn in opdracht van de regering en van andere instanties verschillende inhoudingen gewijzigd.

Omdat deze maatregelen voor alle fabrieken niet dezelfde uitwerking hebben, behandelen wij ze eerst voor de fabriek Maanweg en geven aan het eind de afwijkingen voor Utrecht en de Enaf.

Hoe is het nu?

Als u uw wekelijkse loonafrekening eens wat nauwkeuriger bekijkt, dan ziet u dat uit een aantal gegevens, namelijk het aantal gewerkte perioden per week, de verdiende premie of meritratie, eventueel met overwerktoeslag en dergelijke, en aan de hand van het basisloon of het vaste weekloon, het brutoloon wordt berekend; jannergevoegt krijgt u dit bedrag van het basisloon af, omdat er nog voor vele zaken geld moet worden ingehouden. Deze inhoudingen worden bij de uur- en weekloners de voorheffing genoemd. Daarin zitten inhoudingen op grond van de sociale verzekeringswetten, de loonbelasting en het Spaarfonds.

Het woordje voorheffing zegt al dat er nog iets na moet komen en dat is de kwartaalafrekening, die om de 13 weken plaatsvindt.

De Loonadministratie telt de gegevens van 13 loonweken bij elkaar en berekent dan op de cent nauwkeurig wat er ingehouden had moeten worden, trekt vervolgens af wat er met de voorheffing al is ingehouden en betaalt u alsnog het verschil uit.

Gemiddeld genomen ontving bijna iedere uur- of weekloner toch nog wel een bedrag van f 7,50 per kwartaal.

Premie WW-verzekering.

De premie voor de wachtgeld- en werkloosheidsverzekering is met ingang van 1 januari 1959 met 0,2% toegenomen. Dit betekent dat u 0,1% meer moet gaan betalen, omdat ook Van der Heem N.V. 0,1% moet bijdragen.

Ziekentondpremie.

De verplichte ziekentondpremie wordt met ingang van dit jaar ook verhoogd en wel met in totaal 0,1%. Dit betekent dat u 0,05% meer moet gaan betalen, omdat ook hier werkgever en werknemers evenveel bijdragen.

Bijdrage Ondersteuningsfonds.

Dit punt geldt uitsluitend voor hen die werkzaam zijn in ons bedrijf aan de Maanweg.

In overleg met de Ondernemingsraad Maanweg en het bestuur van het Ondersteuningsfonds is besloten tijdelijk tot een verlaging van de bijdrage over te gaan, zowel van werkgevers- als van werknemerszijde.

Met ingang van dit jaar wordt uw bijdrage voor het Ondersteuningsfonds teruggebracht van 0,1% op 0,05%.

Wijziging belastingtabellen.

In het begin schreven wij reeds dat de voorheffing onder andere bestaat uit de in te houden loonbelasting. Wat er van uw loon aan loonbelasting en premie voor de Algemene Ouderdomswet moet worden ingehouden is in belastingtabellen door de overheid vastgelegd. De belastinginspectie heeft ingaande het jaar 1959 nieuwe belastingtabellen uitgegeven, de zogenaamde coördinatie-tabellen, waarop iets hogere inhoudingen voortkomen dan op de oude coördinatie-tabellen.

Waarom hoger, zult u zeggen en dat willen wij u graag verklaren.

Het is u bekend dat ook de werkgever ziekentondpremie moet betalen en over dit werkgeversaandeel in de ziekentondpremie is belasting verschuldigd. Aan gezien, wij schrijven het hierboven reeds, deze premie is verhoogd, betekent dit voor iedereen, die onder de verplichte verzekering valt, een kleine verhoging van de belastinginhouding en van de premie A.O.W.

Er is echter nog een tweede reden, maar die geldt alleen voor hen die in aanmerking komen voor kinderbijslag. Sinds 1 juli 1957 is namelijk de kinderbijslag verhoogd. Over deze verhoging bent u toen niet meer belasting gaan betalen, hoewel dit toch had moeten gebeuren, omdat over kinderbijslag nu eenmaal ook belasting verschuldigd is. Nu de belastinginspectie nieuwe tabellen heeft uitgegeven, is hiernede dus ook rekening gehouden.

Samenvatting.

Uit het voorgaande volgt dus dat van het loon van uur- en weekloners meer geld wordt ingehouden. Dat kan op twee manieren gebeuren: de voorheffing is

hogere of u krijgt na 13 weken bij de kwartaalafrekening minder nabetaald. Dat wij hier zeggen: of bij de voorheffing, of bij de kwartaalafrekening houdt verband met het feit dat niet alle hiervoren genoemde wijzigingen in de voorheffingstabellen zijn verwerkt en dan merkt u het dus bij de kwartaalafrekening.

Uur- en weekloners in Utrecht.

In grote lijnen geldt voor onze uur- en weekloners in Utrecht hetzelfde, echter met het volgende geringe verschil. Voor onze bedrijven in Utrecht is de werknemers- en werkgeversbijdrage voor het Ondersteuningsfonds niet verlaagd ten opzichte van 1958.

Uur- en weekloners bij de ENAF.

Voor hen geldt hetzelfde als aan de Maanweg, echter met de volgende verschillen.

I. De Enaf heeft geen afdelingskas. Dat betekent dus dat de ziekengelduitkering en de inhouding van de premie daarvoor door de bedrijfsvereniging worden geregeld. De bedrijfsvereniging heeft nu met ingang van het jaar 1959 de premie verhoogd van 2,6% tot 3%. Ook de werkgever moet deze verhoogde premie gaan betalen.

II. Bij de Enaf wordt niet met een voorheffingstabiel gewerkt; wekelijks wordt de juiste inhouding berekend.

Maandloners

Wij hebben tot nu toe nog niet gesproken over de inhoudingen voor onze maandloners en die zouden dus kunnen denken dat zij er goed af komen. Dan moeten wij hen teleurstellen, want ook van hun salaris zal meer worden ingehouden zoals hierboven is uiteengezet.

Wij hebben echter deze kwestie eerst voor de uur- en weekloners behandeld, omdat bij hen de inhoudingen plaatsvinden via de voorheffingstabiel, terwijl de maandloners geen kwartaalafrekening kennen omdat maandelijks precies wordt ingehouden wat is voorgescreven. Bovendien moet wijzigingen — behalve de verhoging van de WW-premie — hebben echter alleen betrekking op maandsalarissen tot een maximum van f 575,—. Boven dit bedrag ligt de zaak anders.

Over het feit, dat de maximum grens voor de WW-premie van f 6.900,— gebracht is op f 7.450,— per jaar, zullen wij in het volgende VDH-tje het een en ander bekend maken.

Wij hopen dat door de bovenstaande uiteenzetting u de hele kwestie duidelijk voor ogen staat. Wij begrijpen dat er misschien nog vragen overblijven, maar daarmee kunt u dan altijd terecht bij de bekende instanties, dus ook bij de leden van de Ondernemingsraad.

Indrukken van Amerika

Hoewel de indrukken uit de USA na een trip van tien dagen slechts zeer vluchtige kunnen zijn, lijkt het mij toch prettig ze voor u te noteren, omdat ze het voordeel hebben, vers te zijn.

Ik mocht de reis maken op uitnodiging van de directie van Automatisch Musical Instruments Incorporated en het reisdeel was haar standplaats Grand Rapids in de staat Michigan. De directie was levens zo vriendelijk mij in staat te stellen een weekend in New York door te brengen en de deskundige en prettige hulp van de heer J. Holzhauer (zeker geen onbekende voor de meeste Telco-mensen) maakte dit korte verblijf zeer efficiënt en aantrekkelijk.

Thanksgivingday op 27 november (een feestdag in heel Amerika) maakte het verder nog mogelijk dat ik enige dagen kon doorbrengen bij familie verder in het westen (de naam South Dakota zal slechts weinigen iets zeggen), zodat ik ook nog het leven op een „farm“ kon meemaken. Door al deze variaties was het nodig, dat ik de indrukken snel noteerde, voordat zij weer door andere werden verdrongen.

De heer H. Pennema, werkzaam in het bedrijfsbureau Telco heeft een bezoek gebracht aan de Verenigde Staten van Amerika op uitnodiging van de A.M.I., de firma waarvoor wij juke-boxes maken.

Wij zijn de heer Pennema dankbaar dat hij in een tweetal verhaaltjes zijn indrukken voor ons VDH-tje heeft opgeschreven.

Over de reis per vliegtuig — eerst naar Londen en vandaar met een BOAC DCTC rechtstreeks naar New York Idle-wild — valt niet veel te zeggen. Wij vlogen 's nachts twaalf uur lang boven de oceaan met als enig gezelschap dezelfde man als in Nederland. Het eerste gezicht op New York in donker, met miljoenen lichten in alle kleuren, over een onvoorstelbare oppeervlakte, maakte een grootse indruk. New York, maar dat geldt voor geheel de United States, zou door de directie van Van der Heem N.V. kunnen zijn gebouwd, want het ideaal van haaks en gericht is hier praktisch bereikt: rechte wegen, alle evenwijdig of onder een hoek van 90°, met alleen de rivieren als lastposten of misschien nog meer als welkome afleiding in deze uniformiteit.

De taxi't in de vroege ochtend van Idle-wild naar Manhattan, een eiland in de Hudsonrivier en tevens het machtige centrum van deze wereldstad, over een 8-baans autoweg was niet kinderrachtig evenmin als het reusachtige 40 verdiepingen hoge hotel „New Yorker“ (Manhattan's grootste hotel met 2.500 kamers).

Een andere en minder prettige ervaring was, dat je wel gemakkelijk je horloge zeven uur terugdraait, maar dat je lichaam hier niet onmiddellijk mee akkoord gaat. Om zes uur in de middag krijg je een enorme slaap en als je om

een uur of twaalf naar bed gaat, ontwaakt je na een uur met het gevoel dat je nu toch wel eens nodig zou moeten opstaan. Dit gevoel houdt wel vier dagen stand en maakt een eerste verblijf wel vermoelend.

Om het verslag niet té uitgebreid te maken zal ik volstaan met te vertellen, dat wij New York's hoogste wolkenkrabber (The Empire State building) hebben „bekommen“, één der grootste warenhuizen bezochten (Macy), het uitgaanscentrum rond Times Square en Broadway doorkruisten en zondagmorgen met stralend weer per veerboot Statue of Liberty Island aandedden. Alleen van het laatste zal ik iets meer vertellen, omdat dit wel de grootste indruk maakte. Ten eerste heb je vandaar een prachtig gezicht op de „sky-line“ van New York, het stadsbeeld met ontelbare wolkenkrabbers, ten tweede is daar het reusachtige vrijheidsbeeld dat op iedere sterfeling een enorme indruk moet maken. En ten slotte, omdat het bloed altijd kruipt waar het niet gaan kan, doet de gedachte je iets, dat zoveel Nederlanders, waaronder talloze Friezen, hier hun nieuwe vaderland hebben begroet met hoop maar ook veel vrees in het hart.

Over Grand Rapids en het verblijf bij de AMI hoop ik een andere keer iets te vertellen. Nu zal ik u nog enige indrukken weergeven van de trip naar het „verre westen“, waar plaatsen als Sioux Falls, Fort Dodge en vele andere liggen, die herinneringen oproepen aan de reis verhalen van Karl May.

De reis ging via Chicago, waar een zeer drukke „airport“ is. Ik noteerde voor u tien verschillende luchtvaartmaatschappijen (waarvan er veelal minstens één in staking is), vele automaten, onder andere voor verschillende dranken (bij voorbeeld bier), voor postzegels (je stopt er 10 cent in en krijgt voor 8 cent postzegels) en voor tandenborstels; je ziet er enorme uitstallingen pocketbooks voor 25—35 cent, waarvan het kaff naar Amerikaanse gewoonte met onvoldoende geklede vrouwen en schietende mannen de brute meerderheid vormen en een eenzame „Christmas Carol“ van Charles Dickens de zaak niet kan redden, meer dan 100 verschillende tijdschriften over elk denkbaar onderwerp van liefde tot elektronica en daarnaast minstens 20 soorten „kinderelectuur“. Verder enorme dozen chocolade, omvangrijk kinderspeelgoed en een lachwine van stenen beeldjes. Mannen en vrouwen zijn zeer vriendelijk en behulpzaam; jongens gaan als mannen gekleed, compleet met hoed. En dan dit nog speciaal voor de dames: de modekleur leek mij rood, maar dan een rood dat aan oplichtend skotch light doet denken.

Het landbouw- en veeteelgebied rondom Iowa is van een enorme uitgestrektheid; soms tamelijk vlak, soms heuvelachtig, doorsneden door kaarsrechte en elkaar loodrecht kruisende „highways“. De huizen en schuren zijn van hout en

bijna allemaal zelf gebouwd. „Help yourself“ is het devies en dit strekt zich uit van machinebankwerk voor het onderhoud van het uitgebreide werktuigenpark tot het metselen van putten voor de watervoorziening.

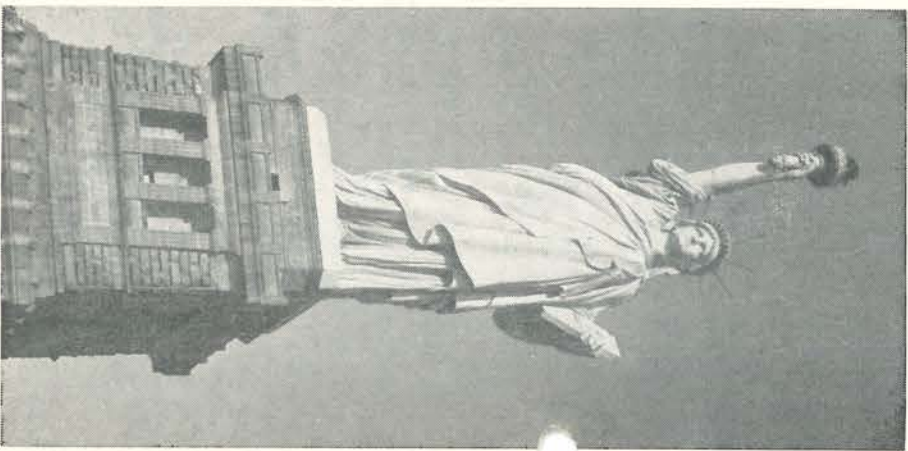
Men fokt er roodbont vee voor de slacht, dat de hele winter buiten blijft; er wordt veel mais verbouwd (o.a. voor veevoer) en verder verschillende graan- en erwtensoorten.

Alles gaat per auto (men had drie grote sleën op de boerderij waar ik loogee) en men reed er rustig mee door het maaispel, waarbij de car te keer ging als een „cake-walk“.

De keukens in de huizen zijn zeer modern ingericht met koelkasten en diepvriesinstallaties. Een badkamer ontbreekt al lang niet meer.

De kleding is meer praktisch dan elegant. Vooral petten in allerlei kleuren met grote kleppen vallen op. In dat gebied zag men ook veel Indiënen, maar hun glorie is vergaan. Hun kleding is normaal, maar hun activiteit over het algemeen zeer gering. Velen worden door de staal ondersteun en leven bij de dag.

Dit is dan een zeer globale weergave van wat ik aan indrukken opdeed. Dit machtige land overwelddt een ieder, die zijn ogen en oren gebruikt, maar het leert je tevens je eigen land waarderen, al was het alleen maar door de warme tegenwoordigheid, waarmede bijna iedere Amerikaan over ons Nederland spreekt.

Het vrijheidsbeeld te New York, ter gelegenheid van de onafhankelijkheidsverklaring op 4 juli 1667. Het beeld is 152 voet hoog.

Skoppelen!

Aanstaande donderdag laat het Nederlands Instituut voor Efficiency een heel belangrijke onderwerp op een conferentie behandelen. Dat onderwerp is „Coördineren“. Dat wil zoveel zeggen als het koppelen van mensen om samen iets te doen. Ieder heeft in zijn eigen taak zich te gedragen naar een vastgestelde orde. Maar het gaat er ook om, mensen, die ergens met elkaar te maken hebben, aan elkaar te koppelen.

Nu zult u zeggen: dat is nogal logisch; als twee of meer mensen zich over iets met elkaar moeten verstaan, welnu, dan moeten ze dat ook maar doen; waarom zouden ze het niet doen? Ja, ja, logisch is dat wel. Maar al wat logisch is, gebeurt nog niet altijd. Vele mensen, die logisch vlot met elkaar moesten samenwerken, doen het niettemin al te vaak niet of althans niet vlot.

Onwillekeurig vraag je je dan af: waarom niet? Het is toch voor je eigen werk ook beter, dat je in vele dingen met een ander samenwerkt!

Dat men het toch vaak niet doet, kan uit allerlei oorzaken voortkomen. Soms lust men die ander als persoon niet; dan tracht men hem ook maar zo min mogelijk te ontmoeten, ook al is dat in jette schadelijk voor de goede gang van zaken.

Soms ook is men innerlijk een tikkelty bang, dat het betrekken van die ander bij het eigen werk wel eens afbreuk kon doen aan de eigen zelfstandigheid en zeggenschap in de dingen. Neen, daarom liever die ander buiten spel houden.

Soms ook acht men de kennis of vaardigheid van die ander niet zo bijster hoog. Dan moet het bedrijf daar eerst maar een betere vent benoemen, aler men tot samenwerken bereid is.

Maar soms ook besef men niet eens, dat er een samenwerking op allerlei punten nodig is. En dan werkt men maar rustig naast elkaar voort, zonder te zien, dat er op vele terreinen een nadrukkelijk samenspel is vereist.

Hierover gaan ze nu volgende week donderdag prden. Daarop behoeft niemand van ons te wachten om intussen elke dag zich zelf er rekenschap van te geven, of hij zich zelf op tijd en goed weet te coördineren met anderen dat, waar het samenspel zakelijk nodig is.

SCHEURER.

Hartelijk dank aan directie, chefs en afdelingspersoneel voor de belangstelling en de prachtige cadeaus, die wij bij ons huwelijks mochten ontvangen.

C. J. Krayenbrink—V. Waard.
F. Krayenbrink—V. Waard.

Met gespannen aandacht werden de verrichtingen van hun ploeggenoten gevolgd.

Bedrijfs-EHBO-wedstrijd

Vrijdagavond 12 december j.l. werd er in de filzaal van het Ontspanningsgebouw een EHBO-wedstrijd gehouden, waaraan deelnemen ploegen van Philips' Telecommunicatie Industrie en Van der Heem, fabrieken Maanweg en Utrecht. Het weer was er kennelijk oorzaak van dat de opkomst iets minder was dan verwacht werd. Een winstpunt van de wat geringere belangstelling was ongetwijfeld dat de aanwezigen de prestaties beter konden volgen.

Dokter van Werkum sprak het openingswoord en heette allen hartelijk welkom, in het bijzonder de vertegenwoordigers van Philips, leden van de Haagse afdeling van de Nederlandse vereniging EHBO en de jury, bestaande uit Dr. Groenendijk (chirurg, Antonius-hove) en de heren Montagne (Philips) en Schippers (Van der Heem).

Hierna werd een technische uiteenzetting gegeven van de wedstrydregeling en kregen de verschillende ploegen ge-

legenheid hun krachten te meten. Er werd serius gewerkt om een zo goed mogelijk resultaat te bereiken.

De ploeg van de fabriek Maanweg leverde de beste prestatie en won de eerste prijs; hij kwam daardoor tevens in het bezit van de wisselbeker, die voor de eerste maal door Van der Heem N.V. ter beschikking was gesteld. De ploeg van onze fabriek Utrecht eindigde op de tweede plaats, terwijl Philips de derde plaats bereikte.

Na de pauze, waarin koffie met koek werd geserveerd, ging dokter van Werkum over tot uitbreiding van de wisselbeker en werd aan alle deelnemers nog een persoonlijk prijsje ter hand gesteld. Nadat Dr. Groenendijk nog op zeer duidelijke wijze een uiteenzetting van het ongeval en de manier van werken had gegeven, werd tot besluit van de avond de film „Kopstoot Kelly“ getraaid, waarmede de aanwezigen zich goed vermaakt hebben en voldaan huiswaarts gingen.

Legitimatiebewijzen

Degenen, die in het bezit zijn van een Van der Heem legitimatiebewijs, kunnen dit voor 1959 laten verlengen op de afdeling Public Relations.

Spreekur O.R. Maanweg

13 JANUARI 1959.

1e pauze: de heren Van der Plas—Poppen,
2e pauze: de heren Roos—Zeegers.

